

Línia de façanes del carrer Major

Santa Margarida de Montbui

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Nucli antic (08710 Santa Margarida de Montbui)
Emplaçament C/Major, dins del casc antic de Santa Margarida. Crta. C-37, km. 61,5,

Coordenades:

Latitud: 41.55655
Longitud: 1.60441
UTM Est (X): 383620
UTM Nord (Y): 4601483

Classificació

Número de fitxa 08250-65
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVII-XXI
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Reformada
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Diversos propietaris

Fitxes associades:

[Nucli Antic de Santa Margarida de Montbui](#)
[Cal Guarro o cal Dalmau](#)
[Cal Cadiu](#)
[Cal Beneficiat o cal Santdiumenge](#)
[Escut de la casa de cal Beneficiat](#)

Portal de la casa del carrer Major, 12

Cal Martró

Casa del carrer Major, 10

Casa del carrer Major, 7

Autoria de la fitxa

Raquel Valdenebro Manrique

Data de registre de la fitxa:

dt., 27/04/2010 - 02:00

Descripció

Línia de façanes que forma el carrer Major del nucli antic de Santa Margarida de Montbui. S'estén des de la Plaça de Catalunya fins al final del carrer, en direcció a l'església. El tipus d'edifici que conforma aquest carrer, pertany fonamentalment al que es coneix com arquitectura popular. Es tracta d'un edifici de caire pagès i menestral, de planta rectangular o quadrangular, entre mitgeres, cobert a dues aigües amb el carener paral·lel a la façana, de planta baixa, primer i segon pis, o bé primer pis i golfes, i en ocasions golfes obertes a l'estil d'eixides. El tipus de construcció que predomina és fet amb mur de paredat irregular i després arrebossat. En ocasions amb pintura de color blanca o marró. No existeix un tipus de portal predominant, podent apreciar-se des de portals amb arcs adovellats de mig punt, a portals amb arcs rebaixats, escarsers, portals adintellats, fins i tot portals de nova fabricació. A nivell de primer pis predominen els balcons, amb peanyes, en la majoria dels casos molt estretes, i baranes de ferro treballat. En ocasions només s'aprecien finestres. Algunes d'aquestes cases compten amb portals de pas a les estances de treball de la planta baixa i portals d'accés a la vivenda, que acostuma a situar-se a nivell de primer pis. Juntament amb aquest tipus de vivenda popular, datable entre els segles XVIII-XIX i principis del XX, s'aprecien cases que han estat reformades aplicant nous estils d'obertura de finestres i balcons. Amb tot, es tracta de reformes de les darreres dècades del segle XX, que no han trencat massa la uniformitat general el carrer, respectant sobretot les alçades. Enmig, s'aprecien també algunes que sí han trencat la sintonia del conjunt de façanes del carrer.

Història

La primera menció documental expressa l'existència d'un nucli habitat al lloc de l'actual poble de Montbui data de mitjans del segle XII, concretament del 1166. La primera visió íntegra del poble l'ofereix el capbreu del 1403, segons el qual apareix descrit l'embrió de la futura trama urbana, configurada al voltant de l'església i l'actual carrer Major. En total apareixen censades un total de vuit cases entorn a la plaça de l'església, el carrer de fora o Major, i el carrer de Dalt. Malgrat els entrebancs polítics i demogràfics del segle XV, a partir del segle XVI el creixement humà i el desenvolupament urbanístic del nucli antic de Montbui entren en un procés imparable. La construcció de l'església de Santa Margarida entre els anys 1600 i 1614 donà l'impuls definitiu a l'urbanisme del poble. L'estat de la urbanització de Santa Margarida segons els capbreus dels anys 1635 i 1685 revela l'existència d'un carrer Major, que s'ha convertit ja en carrer principal amb una mitjana de 22 - 24 cases; un altre carrer anomenat Pedret amb una o dues cases; la Plaça de Dalt o de Capdevila amb 3 cases, la Plaça de l'església amb una casa segurament la Casa gran o casa Palau dels Plasència -; i el carrer de la Bassa, amb una casa. Com es pot apreciar el poble es consolida entorn al carrer Major, que sempre té el major nombre de cases, amb una progressiva extensió cap a l'est, pels carrers anomenats de Dalt o de Capdevila, conegut al capbreu del 1520 com el carrer Corrible que va de Claramunt a Vilanova i de Pedret, dibuixant tots dos una forca amb arrencada al carrer Major i amb el vèrtex al temple de Santa Margarida. TORRES (1991: 28). D'aquest període data el testimoni més antic d'edifici del carrer Major encara conservat, com és l'escut de Cal Beneficiat, datat el 1688. A Mitjans del segle XIX el gruix de cases semblava concentrar-se al carrer Major. D'aquest període podrien ser la majoria de les cases encara existents. Algunes dates recollides mostren cases del 1829, com Cal Cadiu. Altres poden

datar-se més entrat el segle XX, com Cal Martró(1927)- , o la casa del Carrer Major, 10 (1926) -. Possiblement la casa del carrer Major 7 es troba en aquesta mateixes circumstàncies - entre 1920 i 1930. En algunes altres cases s'aprecien reformes de la dècada del 1970-1980, i alguna és de nova construcció, com la casa núm. 24.

Bibliografia

ALVAREZ R (1986) Història de Santa Margarida de Montbui. Treball inèdit. CASTELLTORT et alii (1989) Santa Margarida de Montbui. El nostre poble. Ajuntament de Santa Margarida de Montbui. RAURICH J. SANTACANA M (1982) "L'activitat econòmica a l'àrea igualadina " a Banca Catalana. Núm. 66. pàg.32-50 TORRAS I RIBÉ J (1991) "Santa Margarida de Montbui" . Història de l'Anoia. Vol II. Ed. Parcir. Pàg. 13-47.

